

QK. 529, 27

B. M. II

II i
1045

BIBLIOTHECA ANTI-PONTIFICIÆ CLARORUM LUBECENSIOUM, SPECIMEN

D. XIX. Octobr. A. MDCCXVII.

in

Phrontisterio
Lubecensi x 2313032

edidit

GEORGIVS HEINRICVS GOETZIUS, D.
Superintendens.

LUBECÆ , Typis Samuelis Struckii.

AUDITORES,
de
Republica, Ecclesia, Schola,
bene sentientes, bene merentes!
Vosque
Juvenes, bonarum artium culturâ efflorescentes!

Ibliothecam Presbyterii Lubecensis Anti-Pontificiam pandere coipi, in qua Monumenta doctrinæ exhibui, qvæ à Viris, tum in Domino jamdudum demortuis, tum i) viventibus adhuc, utinam diutissime! edita fuere, atque communi utilitati hue usqve impertita. Utile enim ac perquam necessarium fore credebat Sacerdotes venerabiles, si non solum se ipsos adversus pravas Doctorum sententias præmunirent, sed alios etiam, variis erroribus ductos, emendarent, atque ad veræ fidei

i) Præter Scripta illa, qvæ D. Nicolaus Hunnius Ecclesiæ dedit, D. Helvici quoq; Garthii, Affinis sui, *Homiliae, Communione sub una, Papatu familiarem, impugnantes, A. 1626. Lubeca in 12. edi curavit, hac epigraphe conspicuas: D. Helvici Garthii offensärlicher Beweis, daß die Communione unter einerley Gestalt im Abendmahl des H. Eren. weder Christlich noch Katholisch, sondern Antichristisch sey, in der neuen deutschen Kirchen zum Salvator, der Königl. Haupt- und Altstadt Prag durch drei Predigten den Jesuitischen Greueln entgegen gesetzt ist allen vom Papstthum bedrängten Christen zur Nachrichtung und Warnung in Druck gegeben / durch Nicolaum Hunnium, D. Superintendenten zu Lübeck.* In ea autem sum sententia, Reformationem illam solenhem, qvæ Pragæ tunc temporis instituta fuit, & quam plurimos fidei purioris Doctores in exilium ire jussit, editionem horum Sermonum Anti-Pontificiorum procurasse, qvò infirmi majora ex illis eaperent fidei incrementa, atq; erroncas de sacra ccena, qvæ adversa pars spargere

fidei professionem perducerent. Magna siquidem vis Superstitioni inesse solet, qvæ, si radices primum agere inceperit, vix ac ne vix, vel difficulter admodum, ex animis hominum potest evelhi. Sacris enim, aut non lectis, aut male intellectis, litteris, Sapientia præterea humana, opibus ac præsidiis carnis innixa, & plus justo observata, facilis admittitur lapsus, qui miseros reddit homines, eosque in extremam detrudit perniciem. Qvapropter dum longe lateqve se pandunt divina bona, beneficij haud postremi loco habendum esse arbitror, qvod Viri prodierint in publicum, & nunc qvoqve conspiciantur, eâ virtute & doctrina

A 2

instru-

spargere solita erat, sententias eo melius repudiarent. Ultorius M. Jac. Stoltzfothi *Homiliarum*, adversus Pontificem Romanum, juxta dictum Matth. XVI. v. 13. directarum, integrum titulum lubet hic apponere: Petrus Romanus, der falsch genannte Petrus zu Rom das ist zwei Evangelische Predigten darinnen erwiesen und dargethan wird / in welchen Stücken der Pabst zu Rom mit Petro vereinigte / und in welchen im Gegenthell er denselben zu wieder sey. Daraus ein Evangelischer Christ leichtlich wird zu vernehmen haben / das es nur ein falscher und nichtiger Ruhm sey / wenn der Pabst für St. Petri Successorn und Stuhl-Erben sich ausgeben / und der Kirchen aufzwingen wil. Gehalten in Lübeck / in St. Marien Kirchen Die erste am 29. Junii / war der Tag Petri und Pauli / die andre am 6. Julii / durch M. Jacobum Stoltzfoth. Dicunt ami Wort bey selbiger Kirchen / und antzo auf Begehrten im Druck herfertige. A. 1630. in 4. Hisce nundinis Autumnalibus, Lipsie celebratis, denovo in 8. prodiit D. Augusti Pfeifferi Libellus: *Lutherthum vor Lutherio* inscriptus, cura Joh. Andreae Gleithii, Sacerdotis in Aula Saxonica, qui *Prefationem* adjecit, in qua de Lutheanismi antiquitate nonnulla protulit in medium. Michaelis deniqvè Osterhofti, Phil. Magillri, & Symmystæ Marianii, hic mentionem injiciendum esse arbitratus sum, qui, cum in Academia Jenensi litteris sacris operam daret, sub ductu D. Joh. Gerhardi, adversus *Pontificios*, aliosqvè, studium veræ pietatis labefactantes, disputavit, prout ex præclarissimi hujus Theologi *Disputat. Academicis*, p. 458. sqq probari potest. Verum nec Henricum Glambecium, qui Travemündensis primum Ecclesiastes fuit, postea in æde, arcu contigua, Verbum DEI docuit, actandem ad Ecclesiam Cathedralam fuit promotus, silentio præterire nolo, quippe qui A. MDCCXV. in *Academia Vitembergensi* diligentia edidit Specimen, & *Anthropologias sacra Disput. XXVII.* de *Causa formalis Justificationis nostre* Pontificis oppositam, sub Prædio, D. Balthasaris Meissneri, defendit. In eadem Ecclesia Cathedrali docuit Jac. Lippius, qui, Rostochii A. MDCLXI, sub moderamine D. Hermanni Schuckmanni, Bellarminum devium, in *Articulo de bonis Operibus*, proposuit, ejusqve errores discussit.

instructi, qvæ ad infringendas perversè docentium sententias
reqviritur, multisqve ac præclaris documentis se reddit conspi-
cuam. Verum enim verò qvamvis laudem illam, qvam Vene-
rabilis Sacerdotum Lubecensium Ordo, in debellandis Romanen-
fium placitis, sibi vendicare potest, dubiam eidem reddere no-
llim, negari tamen propterea haud debet, alios qvoqve Viros,
qvi Lubecæ qvidem nati & educati fuere, patriæ tamen Ecclesiæ
ministerium suum accommodate haud potuerunt, passim inven-
niri, qvi scriptis, adversus Pontificios directis, vel diligentiaæ suæ
exhibere voluerunt specimina, vel amorem, qvo in Lutheri do-
ctrinam feruntur, declarare, vel, dissentientium assertiones ener-
vandas ac proscribendas esse, evincere, studuerunt. Et horum
itaqye memoriam ab oblivione vindicandam, imò exemplum
Juventuti Scholasticaæ, ad virtutis & honoris fastigium contem-
denti, ad imitandum proponendum esse arbitratuſ sum, qvò tum
divina, qvæ in iis effulgent, beneficia dignè astimentur, tum Res-
publica sacra ac litteraria Doctoribus subinde abundare queat,
qvorum opera in Ecclesiæ, mirum in modum qvassataæ, & penitus
oppressa, solatium & incrementum adhibeatur. Non malè ita-
que me facturum judicavi, si nunc BIBLIOTHECAM qvoqve
ANTI-PONTIFICIAM CLARORUM LUBECENSIVM, qvan-
tum temporis permittet ratio, aperire, & Juvenes nostros ad ean-
dem inspiciendam, & perreptandam, excitare instituero. Animi
siqvidem hominum insatiabiles propemodum sunt, ut, qvò plus
sunt visi, plus appetantur, libelli. BIBLIOTHECA ergo modò
condita, aliam excipiat, monstrètqve BIBLIOTHECAM, haud exi-
guis codicibus instructam, inqve conspectum nunc vestrum pro-
ducendam.

Ad claros autem Lubecenses Vos nunc respicere jubeo, Ju-
venes per dilecti, qvi vobiscum vel patriam habent commu-
nem, vel Lyceo huic debent ingenii culturam, solidamqve in
litteris institutionem, licet illi nullum Lubecæ munus sacrum
administraverint. Ante omnia verò ab eorum numero segre-
gandos esse puto **LAURENTIUM SURIUM, & JANUM GVI-
LIELMUM**, Lubecenses, qvi in Pontificiorum transierunt ca-
stra

stra, 2) atque pio Lutheranorum cœtui valedicere, notamqe turpitudinis ingrere, sustinuerunt. Is siquidem, SURIUM autem respicio, variis scriptis, imò vaftis, quæ paravit, voluminibus, luculenter satis declaravit, se à veritate Religionis Lutheranæ abhorre, ac fabulis anilibus magis delectari, quam verbo illo, quo divinius, aut certius nihil dici, ac ex cogitari potest. Hinc nobile inter eos sortitus est nomen, qvi Bibliotheca Anti-Lutherana, vel *Apostatarum Catalogo*, inseri mereatur. Eos itaque tantum adducendos esse jure meritoque arbitror, qvi sincerè fidem salutarem amplexi fuerunt, atque scriptis publicis ad posteros propagarunt. Horum autem numero addere nolo Duum-Viros illos Clarissimos, ac Reverendos, PHILIPPUM LUDOVICUM HANNEKENIUM, & HENRICUM MULLERUM. Ille enī ad eos pertinere mihi videtur, qvi Marpurgum & Hassiam, in qua lucem publicam adspexit, ac præcipuam vitæ partem transegit, voce & scriptis nobilitarunt, quamvis hic in ædibus Patris, D. MENONIS HANNEKENII, Præsulis Lubecensis, non sine laudis præfamine nominandi, per tempus non adeo longum fuerit commoratus. Etenim si in hac, quam nos incolimus, Civitate lucis usurā primum frui cœpisset, nec, exactis juventutis annis, eandem statim deseruisse, ejus quoque mentionem in Bibliotheca nostra Anti-Pontifícia injiciendam esse re^tissimè statuerem, qui ippe qvi varia Opuscula elucubravit, in isthac commemoranda. Dedit enim is Jesuitam, dolentem ineptias Traditionum spuriarum. 3) Dis-

A 3

sertationem

2) Horum meminit Job. Mollerus in *Logice ad Historiam Chersonesii Cimrie, Ecclesiastic. & Literar.* P. II. p. 100, hisce verbis: *Multos Missionarii isti ex nostris tribus ad Ecclesiam suam pellecerunt Apostatas, & illustres & eruditos, quos inter soles jam commemorabo Laurentium Surium, & Janum Gvilielmum, Lubecenses. Idem provocat ad Cunr. Schlusselburgii *Theologia Calvinistarum* P. II. p. 186.* qui ppe qvi eundem Lubecensem Apostatam vocat. De hoc vero Laurentio Surio in *Examine Autumnali A. MDCCIII, sermonem in Lyceo peculiarem habui, quena alia occasione publici juris faciam. D. Job. Conradus Dannhauserus in Alethaea sancta sui vindice, contra defensionem Miraculorum Ecclesia Catholica p. 123, eum noris Lutheranorum hostibus annumerat, atque ex Baronio refert, quod, ad Ann. 324. p. 116, commentans illum mendaciū arguat, et quod mendaciter infamasset nobilissimum Antistitem, Vitorinum Pittavensem.*

3) Prodiit is Rostochii A. MDCLXII, in 12,

fertationem deinde de *absurdo Dubitationis*, 4) iis oppositam, qui negant Lutheranos, vel salutis certitudinem, vel precium exauditionem, sibi promittere posse, sed obscura spe & cœca expectatione semper pendere atque affligi. Sanctum prætero *Concordie Librum*, quem infamare studuit famosissimus ille Purpuratus Doctor, bella armaque minitans, qui *Bellarminus* vocatur, per pulchre vindicavit, 5) atque *Analysis Fidei Christiana*, quam *Gregorius*

4) Legitur illa, sub *Præsidio D. Mich. Siricii* proposita, T. IX, Disp. Gieff. Disp. XXI, p. 1174. sqq.

5) Dicusio repetita *judicij* famosi, quo sanctum *concordia librum* infamare olim conabatur Card. *Bellarminus*, Gieff. A. MDCLXXV. edita fuit. Hunc illegans carmen est, quod ecceinit Ad. Bartoldus Botsecus, Lubec. dignissimus tanto Doctore discipulus, (id quod ex variis *Dissertationibus*, de *Cura Domestica Romanorum*, A. MDCLXIX, editis, nec non ex *Theologia Polemica tentatis recessibus*, qui A. MDCLXXV. prodierunt, Disp. I. XI. XIX. XX. XXVII. XXIX. sub *Præsidio Hannekeniano* defensis, probari potest) cum adductam *Discussionem*, *Leopoldo Caspari* Isingio inscriptam, edi curaret, quod in gratiam eorum, qui hisce Muisis delectantur, hic apponam:

„Non sic triumphes veritatem cœlicam	„Quid tingeretur? Unguis arguit seram;
„Calve Roberte, Pater	„Est <i>Esiita</i> Pater:
„Caperque Romani gregis.	„Quid ille veri dixerit?
„Non sic Robertum semper exscribas, DEi	„Est ipsa <i>Dii</i> veritas oracula,
„Dum sera bella moves,	„Quam scabit ungue suo:
„Papaca fex, Ecclesiae.	„Quid illa falsi dixerit?
„Quis innocens, quando arguisse sufficit?	„Mendacium sic mentienti singitur
„Nonne, probetur, ait,	„Error & Heretico
„Qui munus ornat judicis?	„Et <i>Caritas vanissima</i> .
„O certa, sancta, non tacenda veritas!	„Dudum retexit illa <i>Lencoris</i> , style
„Quam Tibi magna dica	„Confodienda suo
„Ab arte lœva scribitur!	„Hæc monstra digna judicans.
„Insignis, audi, <i>vanitas</i> impingitur,	„Sed dum Lacunas sorbet usu turbidas
„Sextuplicique modo	„Perpetue rala cohors,
„Exclusa turpis heresis.	„Novo est opus nunc vindice.
„Sunt plura, <i>Sexaginta septem</i> diceris	„Surge ergò <i>vindex aureæ Concordia</i> :
„Intumuisse sibi	„Nobile tolle caput
„Pugnantibus mendacio.	„Per serva Papæ nomina.
„Atrox dicaxqvæ tanta criminatio	„Erroris ac mendacii falso ream
„num qvqæ vel minimo	„Crimine solve malo,
„veri colore singitur?	„Defende vero simplici.

rius de *Valentia* paravit, paralyticam esse, demonstravit, 6) Reliqua, 7) prelo destinata, prætermittens, HENRICUM quoque MÜLLERUM, Theologum Rostochiensem perquam celebrem, hic abesse jubeo. Quamvis enim is ex Parentibus, quibus Lutbeca

, At ecce præsto Doctor HANNEKENIUS;	, Dignare scriptum lectione, qvisqvis es,
„Fama cui merito	„Judiciumqve viri
„Spondet perennem gloriam.	„Mirare, verba suspice.
„Hiō, hic premis potente falso dextera,	„Sic Cardinalem mentientem videris,
„Crimina dum removet	„Hæreticaqvè sua
„Erroris ac mendacii.	„In varitate prodigum.
„Vincit brevi sed nobili certamine,	„Sic veritatem prædicari fulgidam,
„Progeniemqve necat	„Nec renitere libro
„Esyticæ calumnia.	„Concordia negaveris.

6) Titulus *Dissertationum, Gregorio de Valentia, Professori Ingolstadiensi, quem magnum hostem instauratae veritatis Evangelica vocat, oppositarum, sequentem in modum est prænotatus: Hebdomas Disputationum, de Necessitate Doctrina Christiana, profana negata, imprudenter asserta, & infallibiliter demonstrata, pro agnoscenda una veraqve Religione.* Cum dedicatione ad serenissimos Hasiae Landgravios, denova praxi pietatis, Gieſſe A. MDCLXXVIII. Hasce autem *Dissertationes* alium A. MDCLXXXIII. induisse titulum, & *Paralyſia fidei Papæ*, juxta *Analysis* fidei *Gregorii de Valentia*, vocari, ex Actis Eruditorum ad Annum MDCLXXXIII, p. 321. sqq. didici.

7) Adducuntur illa, quæ Pontificios feriunt, tum edita, tum in seriniis adhuc latentia, in Triade Decadum Memoriam Theologorum exhibente, Autore D. D. Heinr. Pippinio, p. 1659. sqq. Eo forsan referri debent Observations ineditæ, Adamo Burghabero opponendæ, qvarum spem aliquam fecisti videtur in *Prefatione*, *Discussioni Repetita judicii famosi præmissa*, verbis inseqventibus, dignisqve, quæ hic denuò legantur: „Prodixit liber ante annum, quem satius fuerat mansisse domi, sub titulo, *Apologia Irenici Catholici*, Hrn. Thomae Henrici, Bischoffen zu Chrysopolis &c. wieder des Menonis Hanuekenii, Lubedischen Superintendenṭen *Ullgegründete Schrift / Irenicum Catholico-Evangelicum genannt/ durch Adamum Burghaber, è Soc. Jesu, S.S. Theol. D. & Controversiarum fidei Profess. de quo quid sentire debeant pii, etiam inter Papistas, qvidque veræ religionis Socii sibi habeant à Jesuita apologeta promittere, quale ipsi Domino Adamo Burghaber fatum sui libri sit exspectandum, Tuæ Præstantiæ, “amice dilecte, explicare volui vel ideo, quod præmonitionem hanc Discussioni judicii Bellarmiani junctam in Patria tua credidi multorum Papozorum oculis posse exponi. Ante omnia miror posse pro scripto pacifice defendendo tam atereb̄ scribi Apologiam pro Irenico afferendo, nisi sententiis Apologeta ab Ire-*

nico

Beca asylum erat, bello terram Mecklenburgicam devastante, ejusque Cives in fugam coniiciente, Lubecæ 8) natus, ac aliquantis per educatus fuerit, ad Rostochium tamen paulo post, Pace iterum reddita, perrepsit, ibidemque enutritus, Doctorum, quos Ecclesia & Academia habet, numero insertus, atque denatus est. Laudem tamen & commendationem merentur ipsius conatus sacri, quos & Theologis Scholasticis, & Romanensium scriptis, & Præsidis Occidentalis magnis parasitis 9), doctè opposuit, in omnium ferè versantes museis. Ad scopum itaque propius accedens, BARTHOLDUM BOTACCUM laudandum esse statuo. Is enim Lubecæ ortum suum debet, variaque, quibus affectum se professus est, beneficia. Hinc tum Brunovici, tum Hafniæ, præclarè de

nico auctore dissideat, pacificis quam maxime verbis adornandam esse judicavi semper. Sed Dominus Adamus Scommatistam agit, & ubi declinare non valet pondera veritatis, Beatum Hannekenum laesit, & verba insumit exibilando viro bono, quæ dogmati ritè tradendo fuerant adaptanda. Quantò melius agit Dñs. Volusius, Pastor & Ecclesiastæ Moguntinus celebris, qui memor thematis pro pace D. Hannekenum, aliosq; Lutheranos sic tractat verbis, ut tractare Irenico doctori adversarium suum erat conveniens; Inde Hierarcha Lubecensis, Theologus veteranus, Theologus Ocularius, & sic porrò Hannekenius in Aurora pacis Relig. Dni Volusii salutatur. Certè ex spiritu mansuetudinis loquitur, qui sic verba attemperat, ut alius ex malevolentia & tyrannidis genio fulminat, qui scommata & calumnias pro defendenda thesi evibrat. Sciat igitur ppi, Apologiae nisti nil solidi inesse, quæ & vano consummatur multiloquio, & methodum Apologiarum Irenici prorsus non tenet; sciat, non legendam esse Apologiam, nisi adhibito B. Hannekenii Irenico, quod & falsi arguet Adversarium, & semet ipsum contra frivolas tuebitur responsiones; sciat fatum Apologia Domini Burghaber, quæ apud cordatos piosq; vanitatis condemnabitur & falsitatis, nec tamen defutatur, DEO gratiam & vitam largiente, qui fastidium sit suscepturus ostenditæ plena tractatione vanitatis, & arguendæ falsitatis ejus, ne triumphum sibi Apologeta singat, & falsa victoria gloria inter suos circumferatur.

8) Ipse enim verbis disertis profitet, se Lubecæ primum hanc lucem adspexit in Dedicacione semicenturia prima Questionum selectarum Theologicarum, ad Se-
centum Lubecensem, A. MDCLXIV. facta, ita scribens: „Nulli me ut vobis,
„Viri Splendidissimi, Questiones has selectas consecrarem, alia movitratio, quam
„quod Vobis, Patriæ meæ (Lubeca enim dulce mihi varate solum,) Patribus gra-
„visimis ex lege gratitudinis potissimum sim devinctus, quod & agnovi semper
„privatum, & nunc testor publicè.

9) Adducit illos Henning, Wittenius in Memor. Theol. p. 1891. 599.

re de rebus sacris mereri studuit, editis libellis, vastæ eruditio[n]is testibus. *Homiliae* illas intellectas volo, qvæ *Lumen ex tenebris* vocantur, atq[ue] insigne à *Zacharia* editum vaticinum illustrant. 10) Hæ siq[ue]d[em] invictis prorsus argumentis Evangelico-Lutheranam veritatem adstruunt, & falsitatem doctrinæ Romanen-sium evincunt, additis Doctorum testimoniis, ut non injuria opusculum hoc *Bibliotheca Anti-Pontificie* nomine insigniri mereatur. 11) Eò pariter pertinet *Commonitorium* ipsius triplex, *Evangelicum*, *Epi-stolicum*, & *Catecheticum*, de *Papismo fugiendo*, *Hafniensem* & *Brunoviensem* usui sacramtu[m], in quo varia adduxit, Reformationis Lutheranæ, in Dania cœptæ, historiam describentia. 12) In *Tractatu* deinde *Theologico*, irreprehensibilitatem præprimis fidelium, per di- stinctas theses, docte expedente, 13) satis superque demonstravit, se *Theologia Monilis*, cuius *Medullam* exhibuit, esse gnarissimum, multa tamen insperf[er]it, qvæ jaetatam perfectionem, Viatoribus in hac, qvam calcant, via tributam, impugnant, eamque in Patria demum omni ex parte expectandam esse, docuit. JODOCUM CAPPELLUM, Rudolfi Cappelli, Viri, de Hamburgensem Gymnasio bene meriti, 14) Genitorem, qvem Hamburgense Presby- terium cooptavit, 15) silentio hic prætermittere nolo, qvamvis tantum *Disputationem*, eamque *vigesimam primam*, in *Joh. Gisenii Opere*, *Papismum* examinante, aliorum excitatus exemplo, 16) re- spondendo propugnaverit. 17) Id qvod, primo statim anno post

B

LIBRUM AOP primam

10) Prodierunt illæ, *Zachar.* XIV. v. 7. illustrantes, *Brunovici Ann.* MDCLXXXVII. in 4to.

11) In mente habui, ista scribens, *Judicium Martini Diefenbachii, Theologi Francofurtani*, in *Schediasmate Historico-Theologico*, de *Conversis Pontificiis*, p. 68. abs me adductum, atq[ue] hic iterum repetendum. *Hic egregius præstantissime Theologi Liber locupletes admodum indices completititur Controversiarum tantum non omnium Papisticarum, adjecta singulis optimorum auctorum allegatione, quæ illas pertractarent, ut optimo jure Catalogus Bibliotheca Anti-Papistica audire queat.* 12) Excusum illud est A. MDCCII. in 8. 13) A. MDCCII. in 8. prodiit.

14) Elogium ejus inserui *Elogiis quorundam Theologorum Sec. XVI. & XVII.* p. 180. sqq. 15) Fuit hic primum Rector Scholæ Stadensis, ac postea Pastor Bilwerderanus, tandem vero in locum *Dedekenni*, nunc commemorandi, A. MDCXXIX, sussecutus, A. MDCLX. vitam cum morte commutavit, teste *D. Jo. Alberto Fabricio in Memor. Hamburg. Vol. II. p. 881.*

16) Respicio hic ad *Dissert. LI.* qvam *D. Meno Hannekenius* in eodem opere defendit, & qvæ *P. III. p. 722. sqq.* evolvi potest. 17) Extat illa in *Papismi P. I. p. 353. sqq.*

primam peractam Jobilæam Festivitatem, in Academia Giessena factum fuisse, deprehendo. In eadem amplissima civitate ante laudatum Cappellum docuit olim M. GEORGIUS DEDEKENNUS, nostras, cuius eam ob causam hic mentionem facere volupe est, quod iste Consiliorum Theologicorum volumina collegerit, inque illis varia, quæ in Pontificios animadvertisunt, decreta, lectu oppidò digna, & thesauri inestimabilis loco habenda, exhibuerit. 18) Idem ex diligenti Scriptorum Lutheri lectione plurimas sententias excerptis, quæ animos perturbatos erigere & recreare possunt, easque peculiari libello, *Panisum Gratiae & Gaudii*, 19) vocato, inclusit, Lutheri siquidem monita nunquam satis legi, expendi, excerpti, divulgi, repeti, & memoriam insigli, possunt, quippe quæ & dictationis gravitate, & pondere verborum, abundant, multisq; in adversitatibus, quas perpeti habuerunt necesse, in hunc usq; diem iprofuerunt. M. JOH. ESCHENBERGII nomen mihi quidem notum haud est, 20) ejus tamen hic dememinisse nolo, cum in Academia, quæ ad Salam est, Amplissimi Ordinis Philosophorum Adjunctus fuerit, atque in Disputatione prima, de Pontificiorum, Calvinianorum, Photinianorum, in contraria militantium castris communī Symbolo, quod est: *Mysteria fidei Christianæ esse quidem suprī, sed non contra rationem hominis*, Disputatione prima, à D. Johanne Majore, Theologo illo antiqua virtute & fide, A. MDCXX. conscripta, Respondentes spartam præclare ornaverit. 21) Haud dissimili ratione Exercitio Academicus inclaruit GEORGIUS Gottleben/Lubecensis, cœtera mihi prorsus ignotus, qui A. MDCXLI. Orthodoxias, de Certitudine Gratiae DEi, adversus præcipuos Pontificiorum, Belarmi-

18) Conferri hic meretur elogium, quod D. Jo. Frid. Mayerus, in Bibliotheca Scriptorum Theologiae Moralis & Conscientiarie, (quæ D. Egidii Strauchi Theologiae Morali, Gryphus-Malda A. MDCCV, impressæ, præfixa est) p. 6. sq. huic collectioni scripsit.

19) Meminit ejus Henningus Wittenius in *Memor. Theol.* p. 923. ita inscripti, & A. MDCXI. ia 8. editi: *Freuden Paradies der Gnaden / für angesehene / schwerwüthige / traurige Herzen / aus Gottes Wort / denen Schriften D. Mart. Lutheri / und anderer alten Lehrer.*

20) Perhibetur Rectoratum administrasse apud Stolpenses, in Pomerania.

21) Sub præsidio D. Joh. Gerhardi in arenam pariter descendit, doctrinas Pontificiorum impugnaturus, testantibus ipsis *Disp. Theologicis*, p. 269.

II.

Irminum, Recanum & Coferum, assertione dedit, eamque sub praefatio D. WILHELMI LYSERI, quem Vittembergia amavit, & cathedrae Theologicæ admotum vidit, publico examini submisit. Perquam commode mihi hic in mentem venit Jo. Laurentius, Jodoci Laurentii, Civis Lubecensis, frater, qui Lubecam pariter nostram Patriam sibi vindicat, atque, cum Gieffæ viveret, Scholasque D. Heinrici Eckbardi frequentaret, contra Purgatorium, ex Epistola Canonica D. Johannis, differuit. 22) M. HEINRICUM LEMMICHIU, cum nasceretur, Lubeca nostra exceptit, atque, cum ad annos, Sacerdotali muneri idoneos, pervenisset, insula sacra exorans, & ad Bergenses, qui in Norwegia mercaturam exercerent, ire jussit. 23) Hic, patriæ, cuius ornamentum fuit egregium, bono, conscripsit Reformatam Scholam Pontificiam, in qua docte evicit, medelam eidem ex verbo cœlesti adhibendam esse. Hacqvidem, post ejus obitum, A. MDCLXXX. lucem hanc adspexit, 24) Vi-

B 2

rum

22) Est illa *Dissertatio XV.* in *Epistolam D. Johannis* scripta, atque *Gieffæ Ann. MDCLIX. d. XIX. Augusti* habita.

23) Natus est Lubecæ A. MDCLXII. d. 31. Dec. ac. d. 7. Martii A. MDCLXXIV. denatus, postquam annum ætatis LXXIII. attigisset, per XXXV. annos muneri sacro apud Bergenses in Norwegia præfuisset, & trium uxorum, quas ex patria secum duxerat, maritus factus fuisse.

24) Indicant illam *Scholam* verba sequentia, quæ in *Heinrici Oldenburgii*, Lubecensis, qui pariter ipsius Collega fuit, atque in exequiis Lemmichianis sermonem funebrem ad populum habuit, inque eo ev. Iava*civay Christianam ex Luc. II. v. 28-31.* exposuit, p. 89. leguntur: *Die wenige Zeit / so der seelige Mann bei seinen schweren Annts-Geschäften übrig gehabt / hat er zum Bücher schreiben angewendet / und unterschiedene schöne Tractationen durch öffentlichen Druck heraus gegeben / und ist noch eins verhanden/so gleichfalls mit der Hülfe Gottes soll publiciert / und der Christenheit zu gut ans Licht gegeben werden.* Lubet autem integrum *titulum Scripti* hujus *Anti-Pontifici*, prout legitur, hic apponere: *Reformierte Papistische Schule* darinnen gelehret wird / was der Papisten Religion oder Glaubens-Bekantnis / und wie dieselbe aus Gottes unschätzarem Worte zu reformiren und zu widerlegen sey/ nebst einer Tabula de Gradibus in Chen Sachen/wieher des Pabstis Dispensation, den Einfältigen und Liebhabern der Wahrheit zum Unterricht ohn alle Bitterkeit und Personalien &c. in g. Hanc autem *Scholam Reformatam Pontificiam* ab eodem Viro eruditio promissa fuisse, ex *Prafatione*, quam *Schola Reformata Calvinianorum*, (Lubecæ A. MDCLXVIII. impresa) præmisit, disci potest, in qua verba ejus ita fluunt: *Womit der günstige Leser wolle content, und friedlich fern/bis (so es dem frommen Gott gefällig ist) die Reformierte Catholisch:oder Papistische (die etwas weitläufiger seyn wird) und darauf eine*

tum tamen optimè de Ecclesia meritum intermori vetat , atque
iis annumerat,qvi Lubecensibus,extra Patriam claris, Scriptisqve
nobilitatis , 25) palmam si non præcipere , dybiam tamen face-
re possunt. Idem , cum Lubecæ extra ministerium publicum vi-
veret,Vindicationem generalem & specialem Librorum Apocryphorum Vet. &
N. Testamenti 26) adornavit,multaqve protulit,in medium, qvæ Pon-
tificios, parum reverenter de divinis litteris sentientes , argumen-
tis ponderosis jugulant. Hisce, qvos nunc commendavi, Theo-
logis, Juris Consultum ac Polyhistorem superaddo, DANIELEM
LIPSTORPIUM, qvi in Academia regia Upsaliensi primum Pro-
fessorem,ac postea Advocatum Curiæ Holladicæ egit , 27) Filium
Danielis Lipstorpii, cuius opera Ecclesia Cathedralis per decem ferè
Iusta est gavisa , 28) ac Henrici Lipstorpii, Medici Lubecensis, Ge-
nitorem , 29) qvi , edito de Monarchia Papali , in qvam eruditè &
solidè inquisivit , Libro, 30) egregiam nominis famam est con-
secu-

Photinianische / Weigelianische Schule erfolget. Hanc autem nunquam prodiisse
constat. Ceterum idem Lemichius tum in Academia Jenensi, cum ab ore D. Jo-
Gerhardi penderet, sub ejus moderamine Disp. IV. Rob. Bellarmine oppositam, de
Papa Romano, propugnavit, cœu in ejus Disp. Theol. p. 1514. sqq. videre est ; tum
Vitemberge, sub præstidio D. Wilhelmi Lxeri, Disputationem, de Nomine Catholicæ,
Lutheranis attribuenda, & Pontificis auferenda, à se conscriptam, A. MDCCXIX.
propositus, qvam A. MDCLXVI libello, Vindicationem incarnati veri Messia pro-
missi, exhibenti, & Rostochii in 8. edito , denuo adiecit.

25) Præter Scripta modò commemorata edidit qvoque Scholam Priorum , Ro-
stochii A. MDCLXIV. 8. impressam, in qua exhibuit Delineationem , oder einen Ab-
riß etlicher Easter, verfasset in 20. Predigten. Integrum autem titulum libri, Refor-
matiis oppositi , cuius modò memini, hic apponam : Reformierte Calvinistische
Schule/darin gelehret wird, was der Calvinischen Religion / oder Glaubens-Verant-
niss, und wie dieselbe aus Gottes unfehlbarem Worte zu reformiren, und zu wiederle-
gen sey / nebst gutem Bericht / wie, und wannet mit ihnen geistlicher Vortrag, und
Brüderlichkeit könne gemacht werden. Den Einfältigen und Liebhabern der Wahr-
heit zum Unterricht / sijn alle Bitterkeit, und Personalien aufgerichtet und gestiftet.
26) Prodiit illa Vindicatio Lubeca A. MDCCXXXVIII, toti Reverendo Presbyterio,
qvod hic Lubeca fuit, inscripta.

27) Natus est Lubeca A. MDCCXXXI. & A. MDCLXXXIV, iterum denatus , cuius
vitæ cursum descripsit Abrahamus Hinckelmannus.

28) ēnīlāQos ejus insertus est Elogiis Germanorū qvorundā Theologorū. p. 517. sqq.

29) Mundum hunc ingressus est A. MDCLXVI, seculo autem digressus A. MDCCI.

30) Jena A. MDCLVI. is in 4to excusus est, hoc coruscans Lemmate ; Formatio
Excluso infrinita Monarchia Papalis, publicata simul mala Baronii sile, &

secutus. Sed ad SEBASTIANUM NIEMANNUM, Theologum, & Jenensem, & Slevicensem, deveniens, eundem quoque doctum suum calamum in Pontificios strinxisse, reticere nequeo.

vindicatis ab ea Juribus Casareis, & summarum Porestatum circa sacra, ex ipsa veneranda Antiquitate Ecclesiastica per partes ostensa & explicata, per Danielum Lipstorpium, Lubecensem. Duabus absolvit librum paribus, quarum prior, *Wilhelmo IV.* Duci Saxonie Vinariensi, in cuius aula tunc habebat, inscripta, *XVI.* Capita posterior, Bernhardo & Friderico, Ducibus Saxonie, Fratribus Germanis, & *Io. Augusto*, Haeredi Norvegiae, & Duci Slevicensi, quibus ab institutione erat, sacra, *XV.* exhibit *Sectiones*. Variae eruditaeque lectio[n]is Opusculum hoc eruditis haud gratum esse, non immerito arbitror. Mereretur autem hic legi *Io. Strauchi*, *Jcti Jenensis eleganter docti*, Epistola nitide acterse scripta, qva *Danielum Lipstorpium* complebat, ejusque *Monarchiam Papalem* exornavit; Cum haec nus discipinas Mathematicas, solis excellentibus ingenis servatas, felicissimi ingeniū īdole complexus fueris, satis tibi studiorum tuorum cōscientia esse poterat: sed rara felicitate, nec meritis indigna factum, ut apud prestantissimos quosque in hac arte magistros, nomen atque celebratorem adeptus, inde protinus ad Aulas magnorum Principum fieres gratiosus. Vinariensis etiam nostra, longe Illustrissima, spes stirpis sue, ornamento seculi atque salutis publice naras, fidei tue atque eruditio[n]e erederet. Quo tempore, ardua simul fungens provincia, studiorum ramen valissimum Juris & impeditissimum majori animo, quam tempore, subegisti, ut si dicere vellem, quanto spatio id transmisseris, vix crederent aliovi: Multi secundas agere me suscipiaturi essent. Sed bene, quod propediem, ut spero, Amplissimus Ordo interceder arbitri; cuius iudicio nemo, nisi vel infirmitus, vel insigniter malevolus, derrogatum ibit. Inter haec, & dum subinde alias atque alias literatorum hominum obires partes, nascitur, quem nunc prodire audio, sub manu velut tibi liber, quo in Romani Episcopi Τριγωνοι inquirere contigit. Nondum enim vidisse contigit. Ita tamen judico, nihil in hoc argumento virum prudentem tentaurum facile, nisi conscientia studiorum his, que a ceteris jam satis agitata, & quasi transacta, grande momentum se additurum confidat. Nam cum & olim haec res in variis partes tracta, & hodie in primis accrimine manus conseruant, congrexianturque uirinque subtilia, omniumque diuinorum ac humanarum rerum scientiarum solide instruta ingenia, facile coniicio, ad partes neminem unum venire, qui vel sine fa[n]cione aliquid eximiit conferre, vel adverſe saltēm impetrare futinere non posset. Hoc ergo de Te promitto, hoc exp[re]cio ab elegantissimo ingenio. Quia cum, simul in hanc Academiam veneris, arctius me contraxisse valde gaudeo, & dies ne veniat, quo ponitare possit. Nunc nihil adeo cupio, quam vidisse librum tuum. Nec morabor, quin ē potestate illius manu[m]emittas, quod agis nunc uice. Vale & strenue rem gere. Jenae 24. Aprilis, 1656. De scriptis ejus Philosophicis differentem juvat audire *Hinkelmannum*, qui in eorum commendationem sequentia tradidit: *Versantur in manibus & fama doctorum Specimina Philosophiae Cartesiana*, que Rostochii primum delineata, postea in iusti corporis formam redacta, LUGDUNI (quo se studiorum causa anno LII. contulerat) typis iterum describi curauit. Est illud opus, aq[ue] ac Copernicus ejus redivivus acutamente factus, vulgaria ingenia ad sui amorem & contemplationem minime admittens. Quanquam enim omnia qua CARTESIUS scripsit a nemine, qui non in uerba hujus Magistri jurauit, (quo Cartesio ipsi nihil insultus uisum) probari possunt: fatendum tamen est, in multis iisque obscurissimis rebus no[n]nata h[ab]et Philosophum plura vidisse, quam omnia veterum Sapientia curbam.

Etenim non solum is idiomate vernaculo Jodocum Keddium , qui tunc temporis dicam Lutheranorum cœtui scribere haud verebatur, ejusque socium , Jo. Laurentium Hellerum , scriptis, lucernam olearibus, debellavit ; Sed eruditis etiam Dissertationibus , veram Miraculorum indolem, Indulgencias Papales, distinctas Pontificiorum in inferno classes, Jejunium Christi Quadragesimale , Dialogos Erbermannianos, inter Lutherum & Arium institutos , Meritum bonorum Operum, Anti-Christum, aliaque argumenta, consideratu, & vindicatione digna , vel descripsit , vel examinavit, vel proscriptis. 31) Nimis prolixum foret ac tedium planè, si MICHAELIS SIRICII, quem, Gieſſa votivis plausibus dimisit, Güſtrowium profeſtum, scripta enumerare hic vellem, quæ adversus Jo. Rosenthalium, Jo. Schefflerum, 32) Fratres Walenburchios paravit, quibus & Idolum Papale , ex ipſa Papatus praxi, & antiquis monumentis per aliquot capita demonstratum, & Oſtentio fundametalis abominationum Papatus circa religiosum creaturarum cultum, tribus distincta libris, jure quodam superaddi potest. 33) In his enim præclarè admodum ostendit, se Pontificiorum monumenta diligenter evoluſſe, pravas eorum sententias excerpſſe, &, prout merentur, pefſundediſſe. JUSTUS equidem CHRISTOPHORUS SCHOMERUS ex professo Pontificiorum non est aggressus turbam , si unam vel alteram modo excipiam Dissertationem, verum religiosæ adoratio- nis objectum , 34) & formam fidei justificantis 35) insinuantem, in scholis tamen, quas aperuit, & Collegio recentissimarum Controversiarum, quod in lucem publicam 36) producētum est , ad liquidum deduxit, portenta dogmatum, quæ Curia Romana fovet, omni studio effe averſanda. NICOLAI autem SCHOMERI,

31) Scripta ipsius laudantur à D.D. Henrico Pippingio in Decadum Septenario, Memoriam Theologorum renovatam exhibente. p. 15. sqq. 32) Ea, quæ Jo. Schefflero op̄ posuit, duabus Dissertationibus inclusa sunt, quarum posteriorem Johannes Wærnecke / Lubecensis, A. MDCLX, defendit. 33) Ferias hac in re mihi fecit Venerandus Aulae Saxonicæ Theologus , D. Heinr. Pippingius I. c. p. 92. sqq.

34) Est illa Dissertatione ejus inauguralis Theologica , quam sub praſidio D. Augusti Varenii A. MDCLXXVII. propoluit, cui addi potest Dissertatione ejus Theologica, quam de Penitentia conscripta, atque A. MDCLXXI. in Academia Gieſſena, Praefide D. Philippo Ludo viço Hannekenio , propugnat, in qua eruditæ leguntur Observations , adversus Pontificios directa.

35) Habita illa fuit A. MDXC. Resp. Heinr. Gothofr. Viccio, Sverincus.

36) A. MDCCIII, curā M. Heinr. Ascanii Engelkenii.

qui laudati Theologi parens fuit, tanto filio haud indignus, atque Senator olim Lubecensis,³⁷⁾ quod minus hic obliviscar, temperare mihi nequeo. Is enim dissimulato licet nomine suo, libellum quendam paravit adversus Pontificiorum Cœtum, in quo notas veræ & falsæ Ecclesiæ brevi complexu exhibuit.³⁸⁾ Quoties ADAMUM TRIBBECHOVIUM quem in Schola hac genitum, enutritum, variisque artibus perpolitum esse, novimus, in memoriam mihi revoco, toties beneficii insimul Schabbeliani recordari soleo, quippe quod Viros aluit, & Ecclesiæ dedit, ipsius commoda invidendis successibus promoventes. Hinc Tribbechovius illud JO. MEISNERI judicium, ac votum, quod ipsi, ad τὸν μαραζόντην Præfulem, Menonem Hannekenum, scribenti,³⁹⁾ excidit, sibi vendicare potuit: *Beneficium Schabbelianum verè beneficium, & ingens quoque est, cuius ope ego in hanc locum aspiravi, quem nunc teneo, absque quo si fulisset, studia mea in medio cursu abrumpere coactus fuisssem.* Bene sit B. fundatori & omnibus iis, qui nunc quoque in eo conservando laborant. Huic autem rationem studiorum & impensarum reddenti, debet orbis eruditus exquisitissimas illas Exercitationes,⁴⁰⁾ in Annales Baronii scriptas, quæ omne merentur punctum, ac magno illi ingeniorum Arbitro, *Conrado Samueli Schurtzfleischio*, dignæ videbantur, quæ post doctas Casauboni Exercitationes diligenter legerentur, & Jo. Heinrici Ottii Examini Annalium Baronii longe præferrentur. Nec WILHELMUS VERPORTENIUS, venerabilis Hannekenii Gener, ejusdem stipendii Collatores defraudavit unquam, sed spem de se conceptam abunde satis implevit, prout munia illa sacra, quibus admotus fuit,

cum

³⁷⁾ Incepit hic vivere Osnabrücke A. MDCXIII, desit vero Lubeca A. MDCXC. Labente quarto Mense anni statis LXXVII.

³⁸⁾ Inscriptio libelli hunc in modum sonat: *Deffentliche Darstellung / der von so vielen betrüglich gesuchten wahren Catholischen Kirchen/ohne welche niemand selig werden kan. Mit angefügten Kennzeichen aller Particular reinen und ureinen Gemeinen/von Victor Hütter entworffen. Im Jahr 1688. in 12. Hujus autem autorem esse Nicolaum Schomerum, amicus me monuit, cui eo nomine me obstrictum profiteor.*

³⁹⁾ Litteræ illius, quæ inspicere mihi licuit, exaratae fuerunt d. 24. Jan. A. MDCLXI.

⁴⁰⁾ Quidam quidem tantum sunt *Exercitationes ad Baronii Annales*, ubi desit *Iacobus Casaubonus*, in *Academia Kilonien* ad disputandum propofitæ, illæ tamen iterata editione Eruditis dignæ fuerunt visæ, quapropter *Christiani Kortholti Disquisitionibus Anti-Baronianis*, cum reguderentur, fuerunt annexæ.

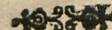
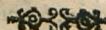
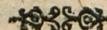
QK III 10 45
 cum Dissertatione inaugurali, adversus Autorem, (qui confusione
 eheu! religionum molitur) *Aurora pacis religiose*, *divine veritati
 amica* 41) directa, confirmarunt. Hisce tandem *Catharorum Heinricum
 Starckium*, in vicinia apud Siebenbaumeses docentem, adjungo,
 qui, edita Dissertatione, de *Salute Virginis Marie, & Vindiciis, pro Rythmo
 Lutheri*, castum foeminarum amorem laudantis, paratis, singulis
 notum fecit, nec Mariolatriam ipsi placuisse unquam, nec Lutheri
 defensionem fuisse haud ingratam. 42) Ultimò *Franciscum Täucher-
 lerum* hic adducendum esse censeo, qui amplissimo patriæ Senatui
Schedium de Superstitione inscripsit & obtulit, 43) in quo abunde sa-
 tis declaravit, se superstitionis Romanensium cultum valde ac
 studiose improbare & rejicere.

Hosce ergo claros Lubecenses ad *Bibliothecam Anti-Pontificam* pertinere auto-
 mo, quippe qui, tum in Academiis praecularum studiis sacris navarant operam, tum in
 adulta etate, rectè sentientes in vera veritatis divinae professione confirmare subinde
 studuerunt. Vestrum itaque est, *Invenies dilectissimi*, horum sectari vestigia. Vestrum
 est, horum diligenter legere Opuscula. Vestrum est, periculosas Papatus sententias
 agnoscere, agitas indicare, indicatas evitare, evitatas quoniam recipere, nec pro-
 pugnare. Meuni autem est, extremo DEum ter Optimum terque Maximum, indul-
 gentissimum Scholarum Patrem, supplicibus votis defagitare & exorare, ut illi trem
 hanc civitatem, veram Christi Ecclesiam, Scholamque hanc nostram, à Pontificiorum
 liberet machinationibus, eamque, & Moderatoribus, & Doctoribus, & Magistris,
 abundare, hosque singulos perennare jubeat, quam felicissime, quam diutissime! Dixa-

41) Indicavi illud scriptum, in vicem inauguralis *Dissertationis*, Gießa Ann.
 MDCLXXIX, Præside D. Phil. Lud. Hannekeni propositum, in *Elogiis Germano-
 rum quorundam Theologorum*, p. 613, quippe quod investigat *Confessum funda-
 mentalem Lutheranorum & Pontificiorum*, in fundamento *Salvationis primo &
 imo*, quod est *Iesus Christus*, quem se demonstrasse putat *Autor Aurora* cuiusdam
paci religiose, *divina Veritati amica*.

42) Illa, quæ *Dissertatio Epistolica* est, lucem hanc adspexit Lubeca Ann.
 MDCCVI. Haec autem nuptiis, Jo. Dan. Burghardi, Ecclesiastæ Lubencensis ad B.
 Virginis templum, A. MDCCIIIX, celebratis, fuerunt sacrate, & marginalem E.
 Lutheri in Prog. XXXI, 10, Glossam: Nichts liebert ist auf Eden / denn grüßest
 Sieb wenns kan werden / à cavillis Pontificiorum liberatum eunt.

43) Editum illud est A. MDCLXII. in 4to. Eodem de argomento *Dissertationem
 Theologicam* conscripsit D. Martinus Geierius, Lipsia A. MDCLX, vulgatam. *Tracta-
 tum autem Practicum*, de *Superstitione*, quatenus vulgo vanam exercet obser-
 vantiam, vel alios deducit ad Magiam, in usum Pastorum, Verbi Ministrorum, ce-
 terorumque piè Doctorum, autoritate publici, conscripsit *Josua Arndius*, atque
Enstrosii A. MDCLXIV, typis exscribi jussit.

QK. 529, 2x
B.M. II
H i
1045

BIBLIOTHECA ANTI-PONTIFICIAE CLARORUM LUBECENSIOUM, SPECIMEN

D. XIX. Octobr. A. MDCCXVII.

in

Phrontisterio

Lubecensi

edidit

X 2313032

GEORGIUS HEINRICUS GOETZIUS, D.

Superintendens.

LUBECÆ , Typis Samuelis Struckii.